Pagina sportului şcolar

De fiecare dată cînd îşi aruncă privirea în curtea Liceului nr. 4 din Timişoara, trecătorul vede „la lucru" fete şi băieţi, aruncînd mingea la poartă sau la coş, făcînd gimnastică, sărind la lungime sau aruncînd greutatea. Elevii au la dispoziţie condiţii dintre cele mai bune de pregătire. Dispun de o bază sportivă excelentă, cu frumoase terenuri — rod al muncii entuziaste a cadrelor didactice şi a elevilor. Pe aceste terenuri se perfecţionează tinerele talente ce vor „bate" într-o zi la porţile loturilor naţionale. Mai ales handbalistele, care se bucură de pe acum de bune aprecieri în toată ţara. Iată-le pe urmaşele Anei Nemetz, Floricăi Ciosescu şi Feliciei Gheorghiţă, pregătindu-se sub atenta îndrumare a profesorului Constantin Lache. (C. A.).

Foto: Paul Romoşan

CURŢILE ŞCOLILOR—MICI STADIOANE

Activitatea sportivă în rîndurile elevilor a cunoscut o mare dezvoltare în anii din urmă. Pretutindeni, în fiecare şcoală generală, profesională sau liceu întîlneşti tineri îndrăgostiţi de sport, care se întrec în timpul lor liber. Campionatele şcolare sînt o mărturie elocventă în acest sens. La startul lor se aliniază an de an zeci de mii de elevi sportivi, unii dintre ei – talente autentice.

Dar pentru ca activitatea sportivă (şi în primul rînd orele de educaţie fizică) să se desfăşoare în condiţii optime este nevoie, fireşte, de asigurarea unei bune baze materiale. În primul rînd de terenuri sportive simple.

Începută cu cîţiva ani în urmă, acţiunea de transformare a curţilor şcolilor şi liceelor în terenuri de sport a găsit un larg ecou în multe oraşe şi sate. Spiritul inventiv şi gospodăresc al conducerilor şcolilor, al unor cadre didactice entuziaste, hărnicia elevilor ca şi sprijinul comitetelor de părinţi au făcut posibil ca în numeroase şcoli şi licee curţile să devină adevărate microstadioane. Şi avem atîtea exemple: liceele „I. L. Caragiale", „Gh. Lazăr", „Gh. Şincai" şi Şcoala profesională „23 August" din Capitală, liceele nr. 1, 2 şi 5 din Ploieşti, Liceul nr. 2 Constanţa, liceele nr. 2 Braşov, nr. 4 şi 7 Timişoara, 5 şi 7 Iaşi, 2 Satu Mare, Şcoala profesională C.F.R. Tr. Severin, Liceul nr. 1 Bîrlad sau şcoala din comuna Periceni, despre care ne vorbeşte în pagina de faţă entuziastul profesor Ion Martin.

Ca urmare a condiţiilor bune ce s-au creat în aceste şcoli şi licee se desfăşoară o intensă activitate sportivă.

Se apropie sfîrşitul anului şcolar. Zilele de vacanţă vor însemna peste tot zile de odihnă şi de sport. Iată de ce este nevoie ca pretutindeni, mai ales acolo unde s-a rămas în urmă în această privinţă, să se lucreze la amenajarea de terenuri de sport. Vremea este frumoasă. Să nu scăpăm nici o zi pentru ca în perioada vacanţei, elevii să aibă la dispoziţie cît mai multe terenuri sportive simple, pentru ca activitatea sportivă şcolară să cunoască un plus de intensitate faţă de anii precedenţi. Şi atunci, rezultatele bune nu vor întîrzia să apară. Dar să vedem, din rîndurile noastre, ce s-a făcut şi ce nu s-a făcut în unele locuri...

INIŢIATIVE...

Exemplul Liceului nr. 7 din Iaşi

O clădire nouă. In faţă, ronduri de flori, alei asfaltate. Aşa arată, privit din stradă, Liceul nr. 7 din Iaşi, despre care auzisem numai lucruri frumoase. Prima noastră cunoştinţă: tov. director *Dumitru Alexandrescu*, care ne invită să vizităm liceul.

Surpriza a fost mare, cînd în curte am găsit o frumoasă bază sportivă. Două terenuri de volei, unul de baschet, un teren de handbal, pistă pentru atletism, sectoare de aruncări, gropi cu nisip pentru sărituri. Terenurile, marcate ca pentru competiţii, aşteptau elevii pentru începerea orelor de clasă.

Mîndru (şi avea de ce să fie), directorul ne explică cum a fost realizată această frumoasă bază sportivă: *prin colaborarea tuturor cadrelor didactice din şcoală şi a comitetului de părinţi.*

Am întrebat de... fonduri.

— *Fonduri? Resursele noastre interne şi dragostea pentru sport a tuturor, elevi, cadre didactice, personalul şcolii, părinţii elevilor, care au pus mîna alături de noi pentru a realiza aceste frumoase terenuri. Trebuie să evidenţiem preocupările, iniţiativele profesorilor de educaţie fizică Dan Pintilie şi Constantin Bordeianu.*

Ca întotdeauna o colaborare bună duce la rezultate dintre cele mai frumoase. Munca susţinută, entuziastă a conducerii şcolii, a tuturor cadrelor didactice de la Liceul nr. 7 din Iaşi a făcut ca activitatea sportivă a elevilor să se afle la loc de cinste. La alte licee din diferite regiuni, acolo unde activitatea sportivă bate încă pasul pe loc, se invocă, ca scuză a neactivităţii lipsa de fonduri. Dar cele relatate aici sînt credem elocvente.

Nu ne rămîne decît să felicităm pe cei care au obţinut asemenea rezultate frumoase şi totodată să îndemnăm şi alte colective de şcoli din întreaga ţară, cît mai multe, să le urmeze exemplul!

PAUL IOVAN

RAID: Prin cîteva şcoli din regiunea Bucureşti

Tot mai multe curţi ale şcolilor noastre se transformă în ultimii ani în mici stadioane. De acest adevăr ne-am convins (o dată mai mult) cu ocazia raidului întreprins prin cîteva şcoli din regiunea Bucureşti.

„TOTUL PORNEŞTE DE LA PASIUNE"...

Cu aceste cuvinte a căutat să ne explice **prof. Nicu Schnel**, directorul Şcolii generale nr. 7 din Feteşti, tot ceea ce au realizat profesorii şi elevii şcolii în materie de amenajări sportive. Doi profesori inimoşi (este vorba de **Ion Pestriţa** şi **Teodor Nicolau**), au transformat o parte din curtea şcolii într-o frumoasă bază sportivă. Pe terenurile ei echipele şcolii, mai exact spus ale asociaţiei Viitorul, s-au pregătit în tot cursul anului. Rezultatul? Locul I pe raion la handbal şi fotbal. Succese fireşti, pe măsura interesului acordat în general activităţii sportive.

Tot pasiunea a stat la baza acţiunii înfăptuite de elevii Şcolii generale din comuna Luica, raionul Olteniţa, unde în această primăvară au fost amenajate terenuri de volei, baschet, handbal, sectoare pentru amatorii de atletism. Tînărul profesor **Ion Postelnicu** şi elevii şcolii se pot mîndri acum cu o bază sportivă fără egal în raion!

Alte două exemple atestă grija manifestată faţă de amenajarea terenurilor sportive în şcoli. Unul îl oferă asociaţia sportivă **Avîntul**, a Centrului şcolar agricol din Călăraşi. Cum? Prin existenţa unor terenuri frumos amenajate de volei şi baschet, handbal şi fotbal, a unor aparate pentru gimnastică (bară fixă şi bîrnă), a sectoarelor rezervate atleţilor. Profesorii de specialitate **Iordache Gornea** şi **Dumitru Velciu** s-au bucurat totdeauna de înţelegerea conducerii şcolii, prin **ing. Mihalache Grozea** îndeosebi. Celălalt exemplu îl constituie Liceul nr. 2, situat în vecinătatea Centrului şcolar agricol. **Prof. Victor Panait**, director-adjunct, ne-a arătat ce s-a realizat aici (terenuri de volei şi handbal, sectoare pentru atletism şi ne-a prezentat cîteva din proiecte (printre care şi bituminarea unei părţi importante din curtea şcolii, lucrare care a şi început, aceasta urmînd să fie afectată în principal activităţii sportive).

Se zice că cei de la Liceul nr. 2 au vrut să nu se lase mai prejos decît vecinii lor, de la „agricolă"; că între cele două şcoli s-a creat o veritabilă întrecere în privinţa amenajărilor sportive. Foarte bine!

DIN PĂCATE ŞI UNELE RĂMÎNERI ÎN URMĂ...

Bine ar fi fost ca în raidul nostru să fi găsit numai realizări de... nota 10. Dar, nu s-a petrecut însă aşa... Ne-am fi aşteptat la mai mult, de pildă, din partea conducerii Liceului din Slobozia, cunoscînd dragostea pentru sport a **prof. C. Vlaicu**, foarte tînărul director de aici, ca şi priceperea profesorului de specialitate **Ion Zăinescu.** Ar fi fost de dorit ca la Liceul din Feteşti, deşi nou, să existe grijă şi pentru amenajările sportive. In acest fel, terenurile Şcolii generale nr. 7 (pe care elevii liceului îşi desfăşoară concomitent activitatea) ar mai fi „respirat" şi ele... Şi tot astfel considerăm că s-ar fi putut face mai mult la Liceul nr. 1 „N. Bălcescu" din Călăraşi, unde terenurile de volei şi baschet nu au drenajul necesar iar sectorul de sărituri „trăieşte" doar cu numele... În fine, se putea realiza mai mult şi la Liceul din Răcari (fără a se aştepta totul de la **prof. Ovidiu Teodor Burlacu**, care mai are şi alte obligaţii), la Şcoala generală nr. 2 din Slobozia („dacă profesoara **Ecaterina Iorga** ar fi ceva mai energică"; reproducem cuvintele directorului şcolii, **prof. Gh. Răuţă**), la Şcoala generală din comuna Brezoaiele (unde prezenţa **prof. Dumitru Alexandru**, doar de 3 ori pe săptămînă, este total insuficientă pentru a desfăşura o activitate cuprinzătoare, de perspectivă).

TIBERIU STAMA

LA NOI, ÎN PERICENI

În munca mea de profesor într-o şcoală din mediul sătesc, am căutat să popularizez exerciţiile fizice şi sportul, în rîndurile copiilor. N-a fost uşor. Totuşi, cu răbdare şi perseverenţă, am reuşit să-i atrag pe elevi, şi chiar pe părinţii lor, în preajma terenului de sport.

Pentru stimularea copiilor în cadrul orelor de educaţie fizică, la începutul trimestrului am extras din planificare probele de control, pe care le-am afişat la un panou denumit „Colţul sportivului".

Elevii au început să studieze cu multă atenţie probele şi normele pentru fiecare notă stabilită. In timpul orei observ cum ei se străduiesc să execute cît mai corect o temă oarecare şi să repete de mai multe ori, ştiind că în felul acesta vor putea obţine un rezultat mai bun. Aşa s-a întîmplat, de exemplu, la săritura în lungime cu elevii claselor a V-a A şi a V-a B, care de la începutul ciclului de lecţii au manifestat mult interes faţă de această probă.

Folosind sistemul repetărilor la fiecare lecţie am reuşit să formez la mulţi elevi deprinderi corecte de alergare, săritură, aruncare. Copiii şi-au însuşit, de asemenea o serie de elemente tehnice din jocuri sportive ca handbalul, voleiul, jocuri pe care le practicăm în şcoală. Toate acestea au fost mai uşor de realizat fiindcă se fac în aer liber, pe terenurile noastre de sport, pe care le-am amenajat. Anul acesta am primit din partea secţiei de învăţămînt o saltea, o ladă pentru sărituri, cal cu mînere, bănci de gimnastică.

In vederea verificării gradului de pregătire a elevilor la handbal am organizat meciuri amicale cu echipele din Simleul-Silvaniei şi cu cele ale şcolii din Zăna. La 15 mai s-a desfăşurat faza raională a Spartachiadei pionierilor. La cele 14 probe, şcoala noastră a cîştigat 5 locuri întîi, un loc doi şi 2 locuri trei. Spartachiada a fost o întrecere sportivă de mare amploare la care au concurat peste 400 de pionieri. De atunci elevii participă cu şi mai multă plăcere la ora de educaţie fizică, la probele Insignei de polisportiv. Anul acesta din 60 de elevi circa 40 vor fi purtători ai Insignei. Pentru continuitatea activităţii sportive, am organizat în şcoală un campionat de handbal pe clase.

La venirea mea în această şcoală, m-am lovit de problema echipamentului, în special la fete. Toate fetele făceau educaţie fizică în fuste, iar băieţii în haine de stradă. Primul lucru pe care l-am făcut a fost să stau de vorbă cu elevii care nu au înţeles în suficientă măsură importanţa echipamentului. Apoi am avut discuţii cu părinţii elevilor care încercaseră să mă convingă că... sportul nu este necesar, că ei au crescut fără educaţie fizică. Pînă la urmă, i-am convins eu Pe de altă parte, datorită ajutorului primit din partea direcţiunii şcolii s-a ajuns ca aproape toţi elevii să aibă echipament necesar pentru ora de educaţie fizică.

In ceea ce priveşte materialele sportive avem în suficientă măsură. Din bugetul şcolii am cumpărat mingi de volei, handbal, fotbal şi alte materiale.

Cu contribuţia elevilor şi comitetului de părinţi am amenajat în timpul liber un teren de volei, unul de handbal şi o groapă pentru sărituri. De la amenajarea lor, elevii noştri, îşi petrec aici o bună parte a timpului liber, iar duminică vin pe terenurile şcolii şi ceilalţi tineri din sat. E mai mare dragul să-i urmăreşti în întrecere!

Acestea sînt cîteva aspecte ale activităţii sportive din şcoala noastră, despre care pe viitor sînt convins că se va putea vorbi mai mult.

prof. ION MARTIN
Şcoala generală Periceni raionul Şimleu, regiunea Crişana

Aproape nimic...

Am întreprins cu cîtva timp în urmă un raid prin şcolile şi liceele din oraşul Bacău. Printre unităţile vizitate s-a aflat şi Grupul şcolar profesional şi tehnic. Este una dintre cele mai mari instituţii de învăţămînt din acest oraş. Aici se pregătesc viitorii electricieni, lăcătuşi, matriţeri, tîmplari etc. Sînt 1 180 de tineri. Învaţă într-o clădire impunătoare, cu săli de clasă şi ateliere moderne.

1 180 de elevi. Aflînd acest lucru ne-am şi închipuit o activitate sportivă intensă, cu campionate interclase, interani, cu concursuri pentru trecerea normelor Insignei de polisportiv, ore de educaţie fizică atractive, interesante.

Ce am găsit din toate acestea? Cu părere de rău trebuie să spunem — aproape nimic...

Cînd am vizitat şcoala se pregăteau pentru ora de sport elevii anului I—F 2. Cele văzute nu ne-au bucurat. Conduşi de profesoara Florica Iliescu, **elevii au plecat spre parcul oraşului. Au făcut, din mers, cîteva exerciţii de gimnastică, un sprint-două prin parc şi apoi s-au înapoiat la şcoală. Cea mai mare parte a orei s-a pierdut cu deplasarea. De ce? Fiindcă în curtea şcolii, pînă la data vizitei noastre, nu exista un teren de sport. Ba mai mult, pe diagonala ei s-a turnat o potecă de beton care duce de la şcoală la cantină. Aşa că n-a mai fost posibilă amenajarea unui teren de sport atît de necesar desfăşurării orelor de educaţie fizică, activităţii sportive. Cu mai mult spirit gospodăresc curtea poate fi transformată într-un teren de handbal, pot fi amenajate sectoare de sărituri şi aruncarea greutăţii. Tov.** Sanda Sofronescu, **directoarea şcolii, ne-a promis că se va face acest lucru. Este însă nevoie şi de sprijinul Sfatului popular orăşenesc. Există în vecinătate (doar gardul îl desparte) un teren care poate fi dat în folosinţa şcolii. Pe el se află în prezent o magazie nefolosită. Şcoala are nevoie de acest teren. Este vorba doar de 1 180 de tineri, dornici să practice sportul, să-şi întărească sănătatea.**

C. ALEXE